

Велерио. - Той бѣше безхарактеренъ, но искаше да
изглежда си силенъ.

ГМ. Шинавать. Влизать Тарталиа и Пулчинелла. А.

Тарталиа. - Той зна-знаеше да подига духа, но не
умѣше да се натеге. ~~Т~~ ^{7/}е бѣше водачъ, а - дѣмагогъ.

Пулчинел М. - Той беше особено амбициозен, но ~~не~~
не можеше да постигне нищо, защото глупави предразсъдъци виели
му пречека, за да бъде наистина шоа, Костоу Един неуспешен
кариерист. не. Отминав тѣ. Влизат Скарамуш и Франкатрипа.

Отминав тѣ. Влизатъ Скарамушъ и Франкатрипа.

Скардмуш. - Той вървеше в силата на чувствата,
възможността на идеите, външното на законите, външното на дого-
ворите - ~~с една дума,~~ *с една дума,* ~~той не вървеше в нищо сериозно. Нико-~~
~~га не можеше~~ *ни можеше* ~~да~~ *да* покори една империя. Неговите амбиции бяха много малки.

Франкастрипа. - Той знаеше понекога да действа, но
аз не знаеше ~~никога~~ да мисли. Той беше последовател на своите идеи, с
други думи, ~~той~~ нямаше отношение към действителността. Той вървеше,
е поетъ, а беше само политически мартъ.

Отминаватъ. Елизатъ поручикътъ и Изабела.

Поручикътъ. — Видѣхте ли го да язди конь, госпожо?

Изба ~~ма~~ - Той бѣше много смѣхъ. Не ми говорете за
него.

Стривав тѣ. Влизе Арлекинъ. Инжеликъ пристига
тичешкомъ.

тичешкомъ.
Арлекинъ. - Бие сте заклетъ ^{ху-}Анжелика! Но каква ~~ка~~
Бие роля!

Анжелика. Получихте ли най-сетне поръчката?

Арлекинъ. — Да, азъ ще му правя паметникъ.

Отминаватъ. Влизатъ Менегино и Джандуйа.

Джандуѝа. - Да, но каква полза да се прави жертва
от него? За кого? За какво??

Менегино. - За себе си, за насъ, за всички.

Джандуя. - Хор, като Орландо, при всички режими, ^{три}

всеко време и въ всички страни, ще бъдат разпъвани отъ своя народъ.

Менегино. - Но тѣ сѣ безсмѣртни. Тѣ промѣнятъ образа.